

Trong khi đó, t i mi n Nam, d i s l n h đ o c a T ng Th ng Ngô Đình Di m đ y lòng nhân ái, Ng i đã s ng m t cu c đ i thanh b n, liêm khi t, quên mình, đ t n hi n cho Qu c Gia và Dân t c. Nh m i ng i đã bi t, vào th i k y, N n C ng Hòa Vi t Nam còn non tr , i còn thêm lo n s quân cát c , và không đ c đ ng minh và qu c t vi n tr nh Vi t Nam C ng s n hi n nay. Nh ng T ng Th ng Ngô Đình Di m đã xây d ng đ c m t n c Vi t Nam C ng Hòa t do, ph n th nh. T thành th cho đ n thôn quê, n i đầu cũng đ c s ng trong c nh thanh bình, no m.

“Tiên thiên h vi u, vi u - H u thiên h vi c, vi c”; đó là, cách S ng c a c T ng Th ng Ngô Đình Di m. B i v y, cho nên chính vì xót đau cho nh ng c nh đ i l m than, đau kh c a đ ng bào đang b bên kia Vĩ tuy n, nên T ng Th ng Ngô Đình Di m và là v T ng T L nh đ u tiên c a Quân đ i Vi t Nam C ng Hòa đã có ch tr ng B c Ti n. Nh ng ti c r ng, con đ ng B c Ti n ch m i b c đ u, thì v T ng Th ng đã có công nghi p khai sáng N n C ng Hòa Vi t Nam đã đi vào l ch s .

Nh ng đ u y, đã đ c Thi sĩ Vũ Hoàng Ch ng vi t thành nh ng v n th , vì c ng r ng “T nay trăm h câu an l c-Đàn khúc đ m giao, r u chén Qu nh”, và v i c m B c ti n, đ có m t ngày “tr l i C đô- Đ i đ nh Thăng Long, m t bóng C”. Ng i vi t xin chép l i nh ng v n th c a Thi sĩ Vũ Hoàng Ch ng, đ m i ng i cùng “chiêm nghi m” nh sau đây:

*“Lò phi u tr ng c u, m t hi n linh
Đ t lò h ng, g i m ng bình sinh
T nay trăm h câu an l c
Đàn khúc đ m Dao, r u chén Qu nh!
Có m t ngày ta tr l i c đô
L i lê no máu r a Tây H
Trên ng Chí Sĩ bàn tay v y
Đ i đ nh Thăng Long, m t bóng c”.*

Nh ng không riêng Thi sĩ Vũ Hoàng Ch ng, mà Nh c sĩ Lam Ph ng cũng đã vi t thành m t ca khúc Chuy n đồ Vĩ tuy n, và đã đi vào Nh c s :

*“Đêm nay trăng sáng quá anh i
Sao ta lìa cách b i dòng sông b c hai màu
Lênh đên trên sóng n c mông mênh
Bao đêm nh l o em ch mong g p bóng chàng
V t r ng v t núi đ n đ u làng
Đò em trong đêm thâu s đ a chàng sang vĩ tuy n
Ph ng Nam ta s ng trong thanh bình
Tình ngát h ng n ng th m
bên lúa vàng ngào ng t dâng
... ai... hò ...
Giòng sông m màng và đ p l m
Anh i ai n chia đôi b*

*đ tình ta ngày tháng ph i mong ch
Hò... h hò h ...
Em và cùng anh xây m t nh p c u
Đ mai đây quân Nam v Thăng Long
Đem thanh bình s i m muôn lòng !*

*S ng khuya r i th m t đôi mi
Tìm em nh o nh ch u đông ngoài biên thù
Ai gieo chi khúc hát lâm ly
Nh kh i n m nh cu c ly lòng não nùng
Bụi ngùi nhìn cách xa ngàn trùng
Gi đây em điều linh n i quê nhà đang chìm đ m
Bao đêm th n th c đ i trăng gà
H n đ m say ch đón ngày anh v s i lòng nhau”.*

Nh ng than ôi! Nh ng hoài bão, nh ng c m , mà ch c c a r t nhi u ng i; đ c bi t nh t, là nh ng đ ng bào c a Mi n B c đã đành ph i nu t n c m t khi quy t đ nh ph i vào mi n Nam đ t n n C ng s n. Và ch có chính h , m i th u đ c nh ng n i đau th ng khi ph i r i b nhà c a, ru ng v n, có nhi u gia đình đã ph i l c m t ng i thân, khi n cho gia đình c a h đành ph i đôi b bên giòng sông B n H i và c u Hi n L ng, v i c m : “Bao gi Nam-B c nh p c u sang ngang”, và “anh cùng em xây m t nh p c u, Đ mai đây quân Nam v Thăng Long, Đem thanh bình v s i m muôn lòng”.

Nh ng n i đau th ng c a đ ng bào mi n B c, vào th i đ m sau ngày 20/7/1954 y, t i mi n Nam ít ai hi u th u; nh ng cho đ n sau ngày 30/4/1975, thì nh ng ng i Vi t Nam t n n C ng s n th c s , và khi b c xu ng nh ng con thuy n mong manh đ v t bi n, ho c ch y tr n kh i đ t n c trên nh ng con đ ng r ng; ch đ n lúc đó, khi ngoái nhìn v n i c qu c, thì h m i th y lòng qu n th t, m i th u đ c nh ng n i đau c a đ ng bào mi n B c ngày x a, khi không còn con đ ng nào đ ch n b ng con đ ng ph i ra đi!

Ôi! Nh ng dòng n c m t nào đã r i r i trên su t con đ ng t B c vào Nam, và nh ng dòng n c m t nào đã r i xu ng nh ng bãi bi n, r i trên nh ng con thuy n đã đ a ng i ra kh i, đ đi tìm s s ng trong cái ch t, và đã có bi t bao nhiêu ng i đã ph i b vùi chôn đ i đáy n c, hay đã vnh vi n b mình c các tr i t n xa xôi!

Làm sao nói h t đ c n i đau; b i vì t t c nh ng ngôn t c a nhân lo i không làm sao di n đ t cho v a v i nh ng v t th ng, nh ng n i đau đ n quá kinh hoàng, và nh ng m t mát, mà không có b t c m t th v t ch t nào có th bù đ p, mà mãi mãi s không bao gi quên đ c, và trong s ng i y, đã có r t nhi u ng i là đ ng bào mi n B c đã t ng đ t ru t r i b t t c , đ vào Nam t n n C ng s n, nh ng t ng r ng đã ch y thoát; đâu có ng r ng, mình s ph i ch y gi c t i hai l n, và trong s y, cũng có nhi u ng i đã vnh vi n không bao gi còn nhìn th y l i ch n cũ, làng x a!

Gi đây, k t ngày Qu c H n: 20/7/1954; 58 năm dài đã trôi qua, v i bao nhiêu nh ng bi n c

Tổ quốc niếm Quê cũ Hân n: 20-7-1954!

Tác Giả: Hàn Giang Trán Lá Tuyán
Thứ Hai, 23 Tháng 7 Năm 2012 08:37

tang tháng, dáu bá, dù là ngái mián Bác hay ngái mián Nam, và dù mát lán, hay hai lán bá xá ra đi, sáng đái tán nán trên nháng đát nác tám dung, hoác ngay cá nháng đáng bào tái quác nái; nháng hôm nay, vái há tháng thông tin toàn cáu, vái nháng hình ánh, và nháng thác phim tài liáu hoàn toàn trung thác, thì có lá đáng bào đã biát đác cuác sáng táng đái tá do, no ám, thanh bình cáa đáng bào tái mián Nam đái thái Đá Nhát Viát Nam Cáng Hòa: 1954-1963; thì chác chán sá tháy đác công nghiáp cáa Ngái đã khai sáng Thá chá Cáng Hòa Viát Nam, và rái sá bái hái tháng tiác cho tát cá nháng gì đáng phái trân-quý, đáng phái gìn giá ; nháng bây giá đã mát, đá rái mãi mãi chá còn biát tìm lái qua đá âm cáa nháng lái ca, tiáng nhác và nháng ván thá năm cũ:

*Đáp thay Chính Thá Cáng Hòa,
Vui thay táng hát câu ca thanh bình.
Cáng Hòa nhá ánh Bình Minh,
Nhá giông nác mát nhá tình lúa xanh.*

Pháp quác, 20/7/2012